



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes  
Antiqvae Libri Dvo**

**Suarès, Joseph Marie**

**Romae, 1655**

De Pr[a]enestinis Episcopis S. R. E. Cardinalibus ad annum MC. 11

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11894**

*De Prænestinis Episcopis Sanctæ Romanæ  
Ecclesiæ Cardinalibus ad annum  
vsque MC.*

## CAPVT XI.



In Nicolai II  
vit.

in Ital. Sacr.  
to. vbi de  
Epif. Syluz  
Candidæ.

Vgheli. vbi  
de Præn. Ep.

LLI Petro Petrus alius in Cardinalatu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & in Episcopatu Prænestino suffectus fuit à Ioanne XIX. Pontifice Maximo, vti Ciaconius asserit, vnde ad annum Christi MXXIV. collocandus, quin & ann. MXXVI. subscripsisse Ioannis Deciminoni diplomatibus eum liquet ex his ipsis, quæ R. P. Vghellus refert. Cum verò Ciaconius Brunonem istius Secundi Petri successorem adscribat à Nicolao Secundo prouectum ad Prænestes Episcopalem, & Cardinalitiam dignitatem circa MLXI. annum, & Brunoni subrogatum eadem in Sede Leopertum ab Alexandro Secundo ad annum MLXXIII. ex antiquo diplomate Casinatis Cœnobij anno MLXVII. VI. Idus Maij Indiçt. V. non video cur intrudat, vel irreperere patiatur Vbertum de Podio, seu Poggijs Lucensem, quem anno MLVIII. Cardinalem, & Episcopum Prænestinum inserit Cardinalibus à Stephano Decimo dicto Nonno delectis, nisi lapsus sit per ὑπερβιβασμον, seu traiectionem numerorum annalium vitio Scriptorum, qui MLVIII. annum supposuere pro MLXXXV. quo Vbertus, siue Umbertus Prænestinum Episcopatum, atque Cardinalatum obtinuit, vt inferiùs pate-

De

CC

pate-

patebit, sed aliud quoque mendum ibidem occurrit. Nam signum Stephani Papæ Secundi attribuitur Stephano Decimo. Vrbs quippe Roma intrâ Nummum delineata cernitur, & superscriptum est. *Felix Roma*, circum verò. *Stephani Papæ Secundi*, in alia porrò facie *Crux*, cui appicta sigla *α*, *ω* & *IC. XC.*, in limbo autem. *ipse est Pax nostra*, unde non potui satis mirari oscitantiam eorum, qui Nummum illum tam alieno loco posuere, cum Stephanus Secundus, siue Tertius anno Christi DCCLXXII. sederit, & Nonus, seu Decimus anno MLVII. arguit verò Nummus ille Dominum Urbis tunc fuisse Stephanum Secundum Papam; sicuti regulæ, quæ in Sancti Petri Archiuo asseruantur, quibus inscriptum lemma, *Regnante Theoderico Felix Roma*, & ænei Numi, in quibus legitur. hinc *Felix Roma*, inde *D. N. Baduila Rex*, Theodericum, & Baduilam Reges Gotthorum tunc dominatos esse Vrbi comprobant. Infeliciter etiam omissis medijs Vbertum, siue Umbertum Brunoni successorem destinat Ciaconius, cum inferendi sint Ioannes, Bernardus, & anno MLXXIII. Leopertus, ne secum ipse pugnare videatur, neue laudato diplomati fidem detrahat, vel nisi mendosè legerit eo in diplomate Leopertum pro Vberto, vnumque Vbertum errans in duos, Vbertum nempe, Leopertumque disseuerit. Dirigenda igitur hoc ordine mihi videtur apud Ciaconium luxata ista Prænestinorum Episcoporum, & Cardinalium series, vt Petro primo successor datus circa MXXIV. annum à Ioanne Decimonono, Petrus Secundus narretur, & Petro Secundo Ioannes, qui Altaris Sanctæ Agathæ dedicationi Romæ præfuit Leone Nonno sedente, vt è marmoreæ tabulæ lapide refert P. Vghellus, id est anno circi-

apud Ciaconium  
Mentier.

in Ital. Sacr.  
to. 1. ex Flor.  
Martinell. in  
descr. Eccles.  
S. Agathæ.

ter MXLVIII. Ioanni verò Bernardus ab eodem Leone suffectus, quique anno MLXI. Indictione XIV. Romæ IV. Non. Maij Pontificatus Nicolai Secundi anno III. dedit Diploma seu Priuilegium Nicolai eiusdem ad Pontium Abbatem Anianæ Magalonenfis Diocesis Ordinis Sancti Benedicti, quod incipit hisce verbis. *Conuenit Apostolico moderamini pia Religione pollentibus beniuola charitate succurre*, seque subscribit Sanctæ Prænestinæ Ecclesiæ Episcopum, uti P. Odo per litteras affirmat. Bernardus illo ipso anno MLXI. Brunonem successorem habuerit, quem tamen Vghellus ἀπέθωκε Ioanni demortuo anno MLXXX. substituit; Bruno autem Leopertum abs Alexandro Secundo Prænestinæ Ecclesiæ præfulem delectum, qui anno MLXVII. eiusdem Alexandri Diplomati pro Monasterio Casinensi subscripsit ex ipsomet Vghello, quemque Ciaconius anno MLXXII. profert. Leoperto denique subrogatus fuerit Vbertus, siue Umbertus, quem Penestrinensem Episcopum anno MLXXIV. pridie Kal. Septembris Gregorio Papa Septimo sedente dedicasse Altare Sancti Andree in Ecclesia Sanctæ Cæciliæ Romæ adnotatum est in vetustissimo Bibliorum Codice manuscripto, qui asseruatur ibidem. Illo quoque anno Vbertus, siue Hubertus prænestinus Episcopus à Gregorio Septimo missus fuit ab Vrbe Legatus ad Henricum Quartum, seu Quintum Imperatorem, siue Regem vna cum Agnete Augusta religiosissima ipsius Henrici Matre, cumque Gerardo, seu Geraldo Episcopo Cardinale Ostiense, & cum Raynaldo Episcopo Comense, vel Nouocomense, qui aliquibus Robertus, imò Comano (uti Petrus Damiani scribit) quamuis Cumanus enuntietur à Gregorio Septimo, & à paulo Bernriedense, cumque

Caid. Baron.  
Annal. eccl.  
a. 12074.

Sg l. 9. de  
Rega. Ital.

Ciacon.

que Curienſe inſuper Epifcopo. Ad partes Germa-  
niæ duos Epifcopos Reuerentiſſimos Legatos dire-  
ctos prænſtinum, atque Cumanum, & Matrem  
ipſius Henrici Agnetem ſunt qui tradant. Grego-  
rius quidem Septimus Albertum, aut potiùs Hum-  
bertum Prænſtinenſem, & Giraldum Oſtienſem  
Epifcopos duos Legatos à ſe ad partes illas deftina-  
tos memorat, vt in vnum conuocatis Archiepiſco-  
pis, Epifcopis, Abbatibus, Religioſiſque viris, vice,  
atque auctoritate ſua fulti, quæ corrigenda eſſent,  
corrigerent, quæ Religioni addenda, adderent, il-  
los cum Agnete Auguſta ab Henrico Rege Romam  
allegatos rediſſe, atque apud pontificem Grego-  
rium conſtanter teſtificatos eſſe, quod ipſe Henri-  
cus vellet Simoniacam Hæreſim à Regno ſuo extir-  
pare, & inueteratum morbum fornicationis quo-  
rundam Clericorum toto adnixu corrigere Grego-  
rius ipſe recenſet, canit & Domnizo

*Prænſtina quoque verum*

*Pontificem Chriſti.* Legatione illa functum, in Hi-  
ſpaniam inſuper miſſum cum ſupraſcripto Girardo  
Oſtienſe Gallias peragraſſe Frizonius cenſet. Inter-  
fuit hic Umbertus Canuſij quo tempore Henricus  
Rex poenitens pontificem Gregorium Septimum ve-  
neratus eſſe flagratam conſequutus eſt veniam ad an-  
num Chriſti MLXXVII. ſubſcripſerat ipſe Umbertus  
Gregorij Septimi, & Landulphi Beneuentani Prin-  
cipis Conſtitutioni, ſeu pacto, quod inierunt anno  
MLXXXVI. floruiſſe adhuc Umbertum conijcere licet,  
quia Gibertus Corrigia Rauennas Archiepiſcopus  
Schismaticorum Epifcoporum factione prouectus  
ad papatum Brixini cum pontificem Summum ſe  
gereret, & Clementem Tertium appellaret in pſeu-  
doepiſcoporum Cardinalium delectu an. MLXXXVI.  
Hu-

Rader. to. 3.  
Bau. s. Opuf.  
56. de ſuxa.  
mundi gloria  
& ep. 8. ad  
Agnet. 19. 20.  
21. lib. 1.

1.9. ep. 3. Re-  
geſt.

in vit. Greg.  
VII. edita à  
Gretſero In-  
gollid. in 4.  
an 1610. vbi  
Bulla Greg.  
VII. de Hum-  
bert. Ep. Præ-  
neſt.  
Lambert. Sca  
fnaburgen.

1.2. ep. 28. ad  
Licmanum.  
Bremen. Ep.

1.2. ep. 30.

1.3. ep. 10.

in vit. Comit.  
Matild. apud  
Gretſer.

Card Baron.  
an. 1074. 1077.  
Annal. Eccl.  
Gall. Purp.

Nicol. de Ara-  
gon. cod. m. f.  
Vatic. de reb.  
geſt. Pont.

Regeſt Greg.  
VII. 1.2. ep. 28

B. Presbyter  
in vita S. An-  
selmi Lucen.  
inter antiqua  
monumenta  
edita Ingol-  
stadij.

to 1r Magde-  
burg. centur.  
e Lamberto  
Schafnabur.

Regest. Gre-  
gor. VII.

Ciacon.

Frizon.

Frizon.

Ciacon.

in vit Comit.  
Matild apud  
Baron. 10. 11.  
Annal. Eccl.  
ad an. 1098.  
vi. Greg VII  
à Bennone  
post hist Sla-  
uorū Herm.  
à Reinecio  
Reineccio.  
Lambert. Sca-  
fnaburg.

Hugonem Candidum siue Blancum à Leone Nono Cardinalem presbyterum Tituli Sancti Clementis anno MXLIX. renuntiatum, designauit Episcopum prænestinum aduersus Vbertum Gregorio Septimo fidissimum. Erat Hugo ille Tridentinus, ( Gallum affirmat Frizonius ex Onuphrio ) vir eloquens; & doctus, sed inconstans, & variæ fidei, qui Stephano Decimo pontifice vnitatem Ecclesiæ deserens, & sub Nicolao Secundo schisma molitus, à Nicolao damnatus est; post Nicolai obitum præcipuus auctor fuit Schismatis, quo Cadalous pallauicinus parmensis Episcopus Thronum Apostolicum vsurpare conatus Honorij Secundi nomen assumpsit anno MLXI., & Cadaloum sectatus aduersus Alexandrum Secundum iustum pontificem, ab Alexandro diris quoque deuotus anno MLXIV., cum poenitentia ductus veniam petijisset, impetrauit, à Gregorio deinde Septimo Legatus in Hispaniam, & redux, defecit iterum, Vormatiamque conuolat, vbi anno MLXXVI. coacta pseudo-synodo superscriptum Guibertum Rauennatem erexit in papam, tertiumque à Gregorio papa excommunicatus, & abiectus infor- duit, inque perduellionatu animam miser efflauit, cum diutissimè vixisset, & annos L. in illa Cardinalatus, & animi varietate transegisset. anno MXCVIII. die VII. Idus Augusti enuntiatur Episcopus prænestinus in Conciliabulo Romano, cui cum Bennone Anticardinale interfuit. Sic de Hugone illo cecinit Domnizo.

*Huc Hugo tunc falsus venit, qui dicitur albus,  
Officit hic multis Romane Presbyter Urbis,  
Ter damnatus erat, pretio qui restituebat  
Emptores Christi templorum, iunctus & ipsis  
Aduersus Papam fingens mala latificabat*

*Corda*

*Corda malignorum, Regis simul, & sociorum.*

*Plura loquens Papæ dixit Synodus sibi sancta,*

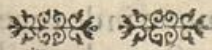
*Tu pater es patrum, blasphemum contere prauum.*

Anathematizatus etiam fuit hic Hugo ob ineptiam, & inconditos mores, & quia multas calumnias confinxerat contra Gregorium Septimum adhærens Henrico Regi, cui detulerat figmentum confirmile Tragœdiæ de vita, & institutione papæ. Vbertum verum prænestinum Episcopum vitam produxisse interim ad annum MXCII. arguit Bernardus successor eius in Cardinalatu, & Episcopatu prænestino (viti docet Vghellius) è Bulla Urbani Secundi concessa Monasterio Sanctissimæ Trinitatis de Caua eo anno pontificatus Quarto, vnde antè Vberti excessum Hugoni Candido prænestinum Episcopatum delatum ab Antipapa Clemente Tertio liquet, Bernardum excepit Milo ab Urbano Secundo papa promotus ad Episcopatum prænestinum circa MXCVI. annum, Frizonius & hunc Milonem Gallis accenset, Hugonique oppositum. Anno MXCIX. seu MC. paschalem Secundum pontificem electum Milo iste cum alijs Episcopis consecrauit auctore Pandulpho pisano. & in paschalis Secundi diplomatis subscriptus reperitur, quæ data sunt

annis MC. & MCI. tam pro Cluniacensi

Cœnobio, quam pro Ecclesia

Florentina.



De

Greg. VII. l. r  
ep. 6.

Sigon. l. 9. de  
Regn. Ital.

Ciacon.

Frizon. II.

in vit. Pas. h.  
II cod. Var.  
3762.

Ciacon.  
Frizon.  
Panuin.

Bibliot. Clu-  
niac.